DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. IV.] Saturdag den 1sten Juny, 1816. [No. 22.

PUBLICATIE.

AANGEZIEN de Raad van Civile en Crimineele Justitie over Curaçao en onderhorige Eilanden in ervaring gekomen is, dat den Heer Mr. Michael Lamaison, staande zyne functien als Praesident van gemelden Raad, eenige appointementen op requesten eigner autoriteis heeft afgegeven, 't zy dan op naam van 't Collegie zelve op eigene naam en qualiteit, continuatien verleent, voor het verleenen van een en ander Leges en Salaris berekent, en sommige jura ontfangen heeft; zonder dat van de perceptie diergelden iets aan den Raad is bekend gemaakt of behoorlyk verrekent of dat hoogst dezelve kennisse draagt van eenige door gemelden Praesident verleende appointementen En het van het grootst belang is, dat alle actens van wegens dezen Raad afgegeven een incontestabel kenmerk van wettigheid dragen; zo is het, dat de Raad voornoemt als hier toe by Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal geautoriseert, oproept elk en enen ieder, dewelke onder zig heeft, eenige acte, appointement, order, continuatie in officie als andersins by welgemelde Mr. Michael Lamaison, geparapheert of getekend ten iende dezelve te komen vertonen ter Secretary van dezen Raad uiterlyk binnen veertien dagen na afkondiging dezes ten iende behoorlyk te worden geexamineert, en des nodig en met toestemming der geinteresseerdens geredresseerd tevens met eene pertinente op gave, zo veel mogelyk met quitantien bewezen, van de voor deze stukken onder welke benaming ook betaalde Leges zullende voor de overtenemene papieren een behoorlyk recepis worden afgeven.

En op dat niemand hier van eenige onwetend heid kome voor te wenden, zal deze ten gewone tyd en plaatste worden gepubliceerd en geafigeert.

Aldus gedaan en gearresteerd in den Raade, binnen het Fort Amsterdam, den 30sten May, 1816

[L.S.] Was getekend, J. J. ELSEVIER.
Ter ordonnantie van denzelven,
(was getekend) JB: THIELEN,
Secretaris ad interim.

Gepubliceerd in 't Fort Amsterdam, en in Willemstad op Curaçao, dato ut supra.
JB: THIELEN,
Secretaris ad interim.

400 Pattinjes Premie.

DE bovenstaande premie word door de ondergeteekende belooft, aan die gene die een Doos aldus gemerkt I I K inhoudende 40 Repetitie Orlogies, en 40 Zilvere Orlogies met Kap en Juweel, en andere Kleinoodien, uit het wrak van de golet L'Esperance, schipper wylen Josef Bonafie, die op den 17den dezes op Isla D'Avis of Voorgeleiland gestrand is gered heeft. Een gevoeglyke premie zal mede gegeven worden, voor enige verdere gedeelte van de lading van 't gemelde vaartuig, bestaande in Wynen, &c. die men moog opgevischt hebben.

JOSEPH J. KING.

Curaçao den 24den May, 1816.

DE Heer JOSUAH DE SOLA, vernomen hebbende dat zyn slaaf de neger genaamd Matheo [die zederd vyf weken van zyn dienst geabsenteerd heeft) zig by een ieder als knegt zoekt te verhuuren adverteerd aan alle die zulks mogten aangaan meergemelde zyn slaaf in hunne dienst niet aan te nemen nog hem hoegenaamd te herbergen. Zullende [by ondekking hier van] meergemelde Heer J. De Sola, verpligt zyn, aan Zyn Weledele Gestrengen Heer de Fiscaal dezes eilands daar van rapport doen, om ingevolg placaat dezes eilands tegen de contraveuteurs te ageeren. 31 May.

BARBADOS.—Van wegens zyne excellentie Sir James Leith ridder van het grote kruis van de zeer eerwaarde militaire orden van het bad; ridder commandant der Portugeesche koninglyke orden van de toren en zwaard; luitenant generaal by het leger; colonel van het 4den West Indische regiment; commandant Zyner Majesteit's krygsmagt in de boven en beneden s'winds Karibische eilanden, Trinidad, en de kolonies van Demerary Essequebo en Berbice in Zuid America.—Kapitein generaal en gouverneur en commandant in chef van Barbados; kanselier, vice admiraal en rechter aldaar, en gouverneur generaal en vice admiraal van Guadeloupe en onderhorige districten, &c. &c. &c.

AANSPRAAK aan de SLAVEN van het Eiland Barbados.

Daar het blykt dat de laatste opstand der slaven in de wyken van St. Phillip, St. George, Christ Church en St. John voornamentlyk veroorzaakt geworden is, door de valsche berichten en ophitsing van slegt-gezinde lieden, die getracht hebben de slaven te doen geloven, dat zy wezentlyk vrygegeven waren, dog dat de publieke bekendmaking hiervan, hun op een onbehoorlyke wyze onthouden wierdt. Zo denk ik het myn plicht te zyn, zonder tydverzuim alle kwade opvattingen in een zaak van zo veel aanbelang, zo voor de rust dezer kolonie, als voor het welvaren der slaven zelve, uit den weg te moeten ruimen.

Ik ben niet van mening my omtrent den oorspronk een aart der slaverny verder intelaten, dan om in ulieden het valsche begrip voortekomen, dat het uw byzondere lot met uitsluiting van alle anderen is, slaven te zyn.

Slaverny is de instelling niet van enige byzondere kleur, onderdom, ofte land, dezelve heeft eeuwig bestaan en bestaat nog, zo onder blanken als zwarten in alle oorden van de waereld; dat de zwarten van Africa de slaverny voortgezet en aangemoedigt hebben, en dat zy dezelve gezamentlyk met de blanken in de West Indies hebben ingevoert, is een waarheid aan een ieder onder ulieden, die door de gedwonge overmaking uwer personen van Afrika gekomen zyt, alwaar uw eige landslieden die u reeds in uw geboorte land in dienstbaarheid hielden u tot slaven verkogt hebben genoegzaam bekend.—zo weet ook een ieder, dat onze menschlievende en regtvaardige souverein en de Britsche natie de slaven handel van Afrika afkeurt, als mede dat dezelve dienvolgens by de wet verboden is, en reeds lang heeft opgehouden.

Het is even waar dat de zwarten van Afrika nog heden niet alleen met de slaverny onder hunzelve voortgaan, maar dat zy nog dagelyks hunne makkers, zonder onderscheid van ouderdom of kunne, aan een iegelyk die goedvind hun te kopen afstaan; terwyl Groot Brittanje alleen haare beste pogingen aanwent om de vermeerdering der slaverny voortekomen, en hun die zig onvermydelyk in dien staat bevinden alle mogelyke dienst die weldadigheid kan ingeven toetebrengen. Dan de kundigste en rechtvaardigste lieden, de menschlievenste en ieverigste voorspraken der vernietiging van den slaven handel, zy die werkdadige kennisse bezitten, en de oprechste vrienden van hun die thans in slaverny zyn, hebben hunne vrystelling (uitgenomen by enige byzondere gelegenheden wanneer het tot beloning van getrouwheid of goedgedrag geschied) het zy uithoofde van het nadeel welke de algemene goede orde, of het welvaren der slaven zelve in 't generaal daardoor zoude komen te lyden, als uiterlyk onmogelyk beschouwt.

Byaldien de masse der slaven, door een verhaast besluit tot een algemene vrystelling, onder de vlyende dog bedriegelyke naam van vryheid, eens plotselyk tot een nieuwe stand in de maatschappy gebragt wierd, wat zoude van de oude, de gebrekkige, de zieke, en de hulploze kinderen, en van een grootgedeelte onder ulieden worden, daar gy opgebragt zyt om voor uw bestaan steeds van uwe meesters aftehangen, en dus zo hier door, en door mangel aan bekwaamheid tot enige kunst of handwerk als in andere opzigten, buiten staat zyt om u het nodige te bezorgen? Een onzydige beschouwing der gevaren daaraan gehegt, en de algemene verwarring, de elende, de armoede (die de geleidsoorzaaken tot misdaden zyn) en de algemene omkering der goede orde en rust die daaruit zoude ontstaan in aanmerking nemende, doen wel ras ondervinden, dat het onnodig is tot den oorspronk en aart der slaverny te rug te keren, om te beslissen dat de vernietiging daarvan alwaar dezelve thans bestaat (ten zy het door een wyze en onophoudelyke systema van verbetering, het welke allengskings en als uit zig zelve de volledige hervorming daarinne zal te weeg brengen geschied) onmogelyk is. Alleen door dit middel, en geenzins door het beramen van overhaaste vernielende beroertens, is slaverny in alle landen alwaar het zedert den beginne van de waereld tot heden bestaan, dog nu heeft opgehouden, zonder dat men het heeft kunnen opmerken, tot een veilige en gelukkige verandering gebragt.

Ik heb vernomen dat er onder ulieden boosaardiglyk een algemene geloof verbreid geworden is, dat ik de acte waarby ulieder vrystelling bekend gemaakt word in myn bezit heb, en dat myn terugkomst te Barbados ulieden in het bezit uwer vrydom zoude gestelt hebben. Ik kan ulieden daartegen plechtiglyk verzeken, dat myn aankomst alhier, een der gevoeligste en verdrietigste tydstippen myns levens geweest is, daar ik op het zelve myn plicht waarnemende, ulieden niet alleen wegens het wreed bedrog, door de vyanden van den staat, en nog vry meer door uw eige bittere vyanden tegen beide gepleegt moest onderrichten, maar tevens ook door de beledigde wetten, tot het uitvinden en straffen tot heden der schuldigen wierdt uitgedigd.

Gy kunt mogelyk over geen teerder onderwerp dan die uwer slaafsche staat, voornamentlyk in de ongelukkige omstandigheden waar een altegroote aantal onder ulieden zig heeft ingewikkelt, en de schuldige zo veel kwaad voor deze kolonie gesmeed hebben, onderhouden worden. Dan niets zal my ooit kunnen afschrikken, wanneer myn plicht zulks vereischt hoe moeyelyk het verbreiden derzelve ook moog schynen, de waarheid aftekondigen.

Ik beveel u dus op de plechtigste wyze blymoediglyk tot uwe pligten te rug te keren, alwaar ik u vry meer overeenkomstig met myn wenschen door rede dan door dwang zal zien te werk gaan.—

Alles wat door de vaderlyke regering van de prins Regent voor ulieders welvaren, en toenemende voorspoed en geluk met enige mogelykheid geschieden kan, is reeds gedaan en zal ook aldus vervolgt worden—ja ik beroep my vertrouwelyk op uw eige verklaring of uw meesters in het algemeen niet veel toegebragt hebben, om uw staat aangenaamer te maken.

Myn gezag aangaande, kunt gy staat maken op een strikte en zorgvuldige uitoeffening myner pligt, in al het geen uwe belangen betreft: dan verbeeld u niet, wyl ik de weldadige gevoelens die my steeds jegens u zullen verzellen te kennen geef, dat ik de vryheid zal nemen u in een verkeerd begrip te brengen, als of ik ulieden slegts een ogenblik zoude kunnen gedogen, de rechtvaardige uitoeffening van 't gezag der wet tegen u uitgesproken, ongestraft te wederstaan.

De erdenking aan de menige onder ulieden, die door hunne verhaaste en booze wederspannigheid tegen de wetten het leven hebben moeten missen, baart droefheid en zwaarmoedigheid, daar zy zonder de minste schaduwe van hoop, om in hunne pogingen, in aanzien der vermogende middelen in myn handen ter behoudenis der algemene rust gesteld te kunnen slaan, zich onbezonnen in 't geval begeven hebben.

Ik kan niet nalaten myn genoegen uittedrukken, wegens het gezond begrip en zuivere gevoelens van zulk een groote aantal onder ulieden, die op het tydstip wanneer hunne misleide broederen zo schandelyk de beginzelen van plicht en dankbaarheid, voor de menige weldaden die men hun had doen smaken vertrapten, zig rondom haare meesters en derzelvers huisgezinnen geschaart hebben.

Ik vertrouw nogthans dat het voorbeeld van hun wiers getrouwheid ik zo regtmatiglyk heb aanbevolen, en de terugkomst der misleiden tot reden, veel meer dan het lot van hun die gesneuvelt zyn, my de moeyelyke taak zullen sparen, om van de uitgestrekte macht, die ik ten alle tyde in handen heb om de wederspannige te verpletteren, en de schuldigen te straffen, gebruik te maken.

Het zal my waarlyk een zuivere bron van vergenoegen verschaffen, een spoedige terugkering tot een algemene vertrouwe en naarstigheid, en het genoegen en blymoedigheid, welke zulk een groot gedeelte onder ulieden scheenen te genieten, herstelt te zien.

JAMES LEITH

Gouvernements Huis 26sten April 1816.

ALLE persoonen behoorende onder de Oost Divisie Cavalerie, zyn mits deze gelast, op aanstaende Woensdag den vyfde deezer om drie uuren s'aamiddags op de Savaan ten noorden van Watervlied te verschynen. By welke gelehenheid, die geene die door persooneele gebreeken of andere ziekten bevryd zyn, zullen daarvan behoorlyke bewyzen moeten inleeveren ten einde dezelve aan den Commandant en Chef te kunnen doen te worden. Elk en een ieder word gelast zig stiptelyk naar deeze te gedragen.

A. KIKKERT.
Vice Admiraal & Gouv. Gen.

Curaçao den 1sten Juny 1816.

A. W HELLMUNDT vind zig genoodzaakt met verkoop van Dranken op te houden; en om zig des te eerder van zynen overschot van Wynen te ontdoen, zal hy de zelfde voor eenen billyken prys overlaten; miets niet anders als by eenige douzyne te nemen, zeer oude Rum doed hy by damisanen over.

Curaçao, den 31sten May 1816.

DEN ondergetekende voornemens zynde met de eerste gelegenheid naar Nederland te vertrekken.—verzoekt aan alle welke hem nog in privé of qualité verschuldigt zyn, of eenige pretensie sustineeren te willen komen likwideeren uiterlyk voor den 8sten Juny 1816. Terwyl de onafgedane zaken in handen van eene der Heeren Procureurs sullen worden gesteld—en recommandeert sich wyders aan die geene welke eenige belangen in de Nederlanden hebben: tot de uitvoering derzelve.

G. KOPPER JONGENEIL.

Onafgehaalde Brieven, ter Gouvernement's Secretary berustende:

AAN

Theophile Borel Jansz	Lorenzo Potesta
J. Steylingh Cornelis	Laorencia Hereson
Sra. Francisca Garcia	Maria Helena Mensel

ALS NOG TE HUUR.

DE welbekende en geryfelyke Pieter Maay, gelegen naast de Gouverneur's buiten Hof, toebehorende aan de thans uitlandige Weduwe Frois. Te bevragen by

MOISE CARDOZE. } Gevolmagtigden.
MORD RICARDO. }

23sten May.

DE ondergetekende van voornemens zynde binnen weinige tyd dit eiland te verlaten, versoekt allen de genen die aan hem verschuldigd zyn, zo spoedig mogelyk hunne schulden te liquideeren.

16den May. J. N. C. JUTTING.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste.

INGEKLAARD—MAY.

24.	bark La Fortuna, Penso,	Spaansche Kust
	golet Adventure, Lopez,	Puerto Cabello
	—— Intrepid, Martyn,	ditto
25.	—— Kuikje, Dammers,	Isle d'Avis
27.	—— St. John, Dewindt,	Spaansche Kust
	—— Twee Vrienden, Rose,	Aruba
	—— Flor de Mayo, Croes,	ditto
	—— Chamberlain van Holton, Michel,	St. Thomas
	bark Sally, Crow,	New York
	golet Matchless, Cox,	Antigua
	brik George & Susan, Rice,	Marseilles
30.	golet Diana, Beloqui,	Coro
	—— Maria, Porjé,	Aruba
	lanche La Rosa, Louis,	Spaansche Kust
31.	bark Leonora, Danies,	ditto
	golet Comet, De Pool,	Aruba

UITGEKLAARD—MAY.

24.	golet Carmen, Bora,	La Guayra
	—— Creol, Erasmus,	Aruba
	—— lanche Deligencia, Marero,	Sp. Kust
	golet Unicorn, Morris,	Granada
	bark Leonora, Danis,	Spaansche Kust
	lanche La Rosa, Louis,	ditto
25.	golet Mary, Yarzagara,	Aruba
	bark Catharina, Michel,	St. Thomas
27.	—— La Fortune, Penso,	Spaansche Kust
	brik Fortunatus, Curiel,	Jamaica
	golet Adventure, Lopez,	Puerto Cabello
28.	—— Twee Vrienden, Rose,	Aruba
	—— Mary, [illegible]	St. Thomas
	lanche St. [illegible], Donque,	La Guayra
	golet Flor de Mayo, Croes,	Aruba
30.	bark Eliza, Craan,	Spaansche Kust
31.	lanche La Rosa, Louis,	ditto
	golet St. John, Dewindt,	Aruba

De Gasetten van New York tot den 29sten van April behelzen wynig van aanbelang. Zy zyn opgevult met declamaties en schimpingen over de verkiezingen van wegens de Federalisten en Democraaten aan hunne voorstanders, verzoekende de candidaten respectivelyk door hun als gouverneurs, raadsheren, en leden van 't congress benoemt te ondersteunen. De hardnekkigste verbittering is de aanspreken van beide partyn tegens elkander opengelegt.

De Amerikaansche golet Felicity kapitein Ingram, van hier naar New York, is aldaar in 35 dagen aangekomen.

Joseph Bonaparte, de ex-koning van Spanje, schynt besloten te hebben in America te blyven. Hy heeft zyn woning uit den omstreek van New York naar de hoogte van Schuylkill omtrent vier mylen van Philadelphia verplaatst en heeft de prachtige buitenplaats Lansdown genaamt, voor zyne residentie in gereedheid doen brengen.

Gisteren nademiddag is alhier gearriveerd de Amerikaansche brigantyn Rebecca Anna, met 17 dagen reis van New York, zy brengt Kouranten tot den 11den laatstleden, dog wy vernemen dat zy niets van aanbelang inhouden.

Te New York zyn van hier gearriveerd de brigantynen Mary en Astrea, de eerstgenoemde op den 2den en de laatste op den 11den van laatstleden maand.

Extract van een brief van John Mitchell, schildknaap, Americaansche Consul te Martinique.

St. Pierre, 26 Maart.

Zedert myn laatste is alhier publiek bekend gemaakt geworden, dat de koophandel tusschen de Fransche kolonies en de Verenigde Staten op den voet van 1784 te plaatsen, of ander gezegt om ons uittesluiten: dewyl wy niets anders dan houtwaren en visch zullen mogen aanbrengen—en slegts molassen en Taffia uitvoeren.

Alle de administraties staan verandert te worden, en het oude systema onder het opzigt van verschillende personen die dagelyks verwacht worden wederom herstelt. Tot dat de negotiaties in Europa plaats hebben, zullen de Verenigde Staten waarschynlyk van alle West Indische handel berooft blyven.

De Engelsche wygeren ons de invoer van alles.—Ik zoude dus in plaats van hun de voornaamste noodwendigheden te bezorgen, de uitvoer derzelven [byaldien het de wetten der Verenigde Staten toelieten] verbieden. Onze minister zo die te Parys als te London zullen onder twyffel hare instructies hebben, en wat van hun afhangt werkstellig maaken om een gelyke en wederzydsche handel te verkrygen. Ik twyffel nochtans of men zo lang de uitwerkingen van het voorstel van de Heer King in het algemeen in de kolonies gevoelt werden wel iets zal kunnen uitvoeren.

Het volgende heeft in onze laatste door gebrek aan plaats in het Nederduitsch niet kunnen geplaatst worden.

Door een vaartuig van Bonaire gisteren (den 24sten nademiddag alhier aangekomen, vernemen wy tot ons leedwezen dat er op Isla d'Avis of Vogel Eiland, een Fransche bark genaamt L'Esperance met een ryke lading aan boord, van Martinique naar deze haven komende, op den 17den dezer te 4 uuren in de morgenstond gestrand is, en dat de schipper, stuurman, en twe matrozen verongelukt zyn. De Heer John King eigenaar van de lading, en de Heer Normandie een passagier, en een Spaansche jonge entkwamen het gevaar in een kleine boot, door het opheissen van een hembd voor een zeil, en wierden s'anderdaags door een golet die hun naar Bonaire bragt, aan boord genomen. De Heer King heeft ons verzogt, zyn zuivere dankbetuigingen aan den commandant van Bonaire en aan Zyne Majesteit's Officieren aldaar, voor de zeer vriendelyke behandeling die hy gedurende zyn ongelukkige gesteldheid op het gemelde eiland van hun ontvangen heeft, in deze publieke manier bekend te maken.

—o⁀o—

ZUID AMERICA.

Uit de Caracasche Couranten van den 15den dewelke als gewoonlyk volgens de Spaansche politie ingerigt zyn, vind men omtrent de uitrusting van Bolivar (als of het een omstandigheid was, in dewelke noch de inwoonderen noch dat land geen belang hadden) hoegenaamd geen melding gemaakt.—Zy behelzen nochtans het volgende:—

Op den 18den April is den luitenant kolonel Jacot op het plein te Caracas voor hoog verraad gefusileert geworden.—Hy was luitenant kolonel by de Ingenieurs in s' konings dienst, en wierdt door de patriotten tot brigadier generaal gemaakt.

Het reeds zo lang uitgestelde bevel tot herstelling der 'Audiencia' of het hoger Hof, is eindelyk te Caracas afgekondigt geworden, waardoor de werkzaamheden van het Hof van Appel en Confiscatie, door den generaal Morillo opgericht gestaakt zyn.

Het regiment van Gerona, is van Cadix te Panama alwaar die van Granada en van de Infante Don Carlos mede verwacht wierden aangekomen, zy moesten zo wel als alle andere macht naar Zuid America bestemt eerst Margarita aandoen, om ingeval haare diensten vereischt wierden, aldaar hulp te kunnen bieden.

De Courant van primo Mey, houd een officiele brief in, van kolonel Calzada aan generaal Morillo, gedagtekend Pie de Cuesta den 25sten February, volgens dewelke hy drie dagen te voren op de hoogtens van Cachiri, de patriotten onder Ricaurté, Santander, Madrid, en de Sambo Arevalo volkomentlyk verslagen, en hun ruim 1.000 man vermoord, [waaronder 40 officieren;] 200 gewond en 500 man [waaronder 28 officieren] gevangen genomen heeft; behalven 2 stuks geschut, 4 vaandels, 750 snaphaanen, ammunitie, vee &c. die in zyn handen gevallen zyn, en dit met het verlies van slegts 150 man veteraanen dooden en gewonden aan zyn kant.

De jongste Courant behelst niets van aanbelang, dan alleen de aankomst van Morales met zyn grenadiers te Maracaybo, alwaar transporten in gereedheid gebragt wierden, om hun naar bovens'winds te vervoeren. *De uitgever voegt er nog by*—" De officiele berichten die wy hebben dat Morales orders had, om zodra hy de nieuws dat de stad van Santa Fé door de 5de divisie genomen was, zoude vernemen, naar deze provinties te marcheren, doen ons dus besluiten dat zy die hoofdstad zedert het einde van de maand Maart of in den beginne van April reeds in bezit genomen hebben."

De Caracasche Courant van den 24ste April, behelst een Officiele brief van generaal Pezuela aan de marquis van La Concordia, inhoudende het bericht zyner overwinning over de patriotten van Buenos Ayres onder generaal Rondoau, op den 29sten November laatstleden in de Pampa van Wilama behaalt. De brief geeft te kennen dat het een harde stryd, en dat by gevolg het verlies aan de kant der royalisten ook zeer groot geweest is, dog dat den vyand eindelyk volkomen geslagen wierd, en 1500 man dooden, en een gelyke getal gewonden, met byna 500 gevangene op het slagtveld gelaten heeft. Wy vermoeden dat dit dezelfde veldslag is, waar de Amerikaansche papieren gewag van maken, zeggende de nieuws door een brigantyn direct van Rio de la Plata komende, ontvangen te hebben.

PROCLAMATIE

Van wegens zyne Excellentie de Kapitein Generaal van Venezuela.

Venezuelaanen!—Het trots Carthagena heeft het hoofd voor s'konings wapenen gebukt, en verscheide harer opperhoofden hebben hunne misdaden aan de galg geboet. De wet heeft hun gedoemt. De snode en verachtelyke Arismendi, heeft van myn afwezen gebruik gemaakt, om het standaart ener aller schandelyke muitery te Margarita opterichten, en u in nieuwe gruwelen te verstrikken. Toen ik my aldaar bevond, heb ik niets dan barmhartigheid geoffend. Terwyl dit gedrogt verbaast over een medelyde voor dewelke zyn bloeddorstig hart, niet vatbaar was, al snikkende uittriep—*Ik ben heden op nieuw geboren!* en in myn handen den eed van getrouwheid aan den koning deed.

Enige elendige omzwervende schepzels, staan gereed zig te verzamelen om u in uwe rust te storen en zig met uw buit te verryken. Den God! die geen meineedige moordenaren voorstaat, beschermt u; ja een gedeelte myner leger ylt reeds tot uw hulp, en het squadron is reeds op weg naar uwe havens, welhaast ziet gy hun onder uliedén, en uwe vyanden als stof verspreit. Uwe kusten worden straks met versche troepen van Spanje versterkt, en eens het onderkoningschap in rust zal er van Peru tot Cumana geen andere wensch gehoord worden, dan voor de verdelging der muiteling die u ontrusten, en voor den welvaart en een uitgestrekte leven voor den koning, die de schatten en het bloed zyner *Europeaanschen*, tot behoud zyner geliefde *Amerikaansche* kinderen, grootmoedigtyk heeft opgeofferd.

Hoofd kwartier Mompox, 1 Maart 1816.

(was getekend) MORILLO.

PROCLAMATIE.

Inwoners van Margarita!—De meineedige moordenaar Arismendi heeft u misleid, hy heeft u doen geloven dat het leger verdelgt, ik reeds gesneuveld, en Carthagena onafhangkelyk was, hy heeft naar gewoonte u weten te bedriegen. De Almogende waakt over 's konings wapenen. Uw dwaling wierdt my enige tyd geleden bekend gemaakt, dog ik was toen niet in staat my tot u te rigten, dewyl de onder-

brenging van 't fortress van Carthagena en van deze onderkoningschap, niet gedoogden het geen ik u hier voordraag ten uitvoer te brengen.

Thans staat het aan uliedeu tusschen *verdeeling en bevouwte* kiezen. Voor den verderflyke en meineedige Arismendi kan er geen verdere barmhartigheid plaats hebben,—Zyn hoofd moet gelyk die van Carabaños en Castillos vallen, ja het aardryk kan zulk een schrikdier niet meer dragen—gy zelve hebt hem zien beven, schryen, en zig aan myne voeten werpen, toen ik hem zyn misdaden vergaf, en hy den eed van getrouwheid aan den koning deed—kolonel Morales en zyn onderhebbende troepen, [alle voorbeelden van getrouwheid en de afschrik der verraders,] zyn reeds op marsch om het geen ik u hierinne meld, ten uitvoer te brengen.—Ik volg hem straks met het overige van het leger—Er zyn reeds versche troepen aan Panama gelandt, en andere volgen hun weldra op uwe kusten, alwaar het squadron veeligt reeds aangekomen is na. S' konings wapenen hebben de muiters zo te Peru, Buenos Ayres, als in alle andere oorden waar zy z.g met de onze hebben durven meeten volkomen verslagen. Niets dan bedrog was in staat uliedeu uw geluk te beroven, want toen gylieden er het minste op verdagt waaren, wierd gy geräd, en thans wederom in elende gedompelt *als in een droom!*

Volk van Margarita—Wat ik beloofd heb, ben ik nagekomen, nimmer heb ik u bedrogen. Het is waar, ik had de macht om het bloed van zo menige Spanjaarden die verraderlyk zyn omgekomen te wreken, dan ik vertrouwde dat *gelukkig* wordende, gy ook *dankbaar* zoude zyn. Het uur om u een rechtmatige straf te doen ondergaan is daar, ofschoon het myn meening niet is de onnozele en berouwhebbende, met de schuldige te mengen.

Bedien u dus wyl het nog tyd is van de barmhartigheid, my door de menschlievendste der monarchen zo zeer aanbevolen, gy hebt maar wynige ogenblikken beraad, werpt uwe wapenen neder, en zoekt uw heil in de edelmoedigheid der Spaansche troepen, en, *of dient u by den commandant uwer eiland aan, of besluit te sterven*, want twyffel geen ogenblik. dat Spanje veeleer haar bestaanlykheid verliezen, dan ooit met het verpletteren dier halsterrige en meineerdige moordenaaren, welke dit ontrouwe eiland in zig bevat zal houden.

Hoofd kwartier van Ocaña, 24ste Maart, 1816.

(was geteekend) MORILLO.

ONDERTROUWD—J. Jarman, jr. 1ste Luitenant battaillon Yagers, No. 11. Adjudant van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal van Curaçao Vice Admiraal A. Kikkert, met Mejufvrouw A. C. Ringeling.

SAAMENZWEERING TE SPANJE.

Een brief van Spanje door een *geheime kanaal* verzonden (want op dit ogenblik worden alle brieven *regtstreeks* naar Vrankryk en Engeland gaande, uit vrees dat de nieuws door een *vrye Drukpers* aan den dag gelegt moog worden onderschept) meldt, dat er een saamenzwering tegen den geliefde Ferdinand is ontdekt geworden. De stad van Madrid wierdt ontangs meer dan naar gewoonte door afbedankte guerillas officieren buiten soldy, welkers onvriendelyke gevoelens tegen den koning en het gouvernement wel bekent waren, bezogt. Deze omstandigheid alleen was genoeg om het gouvernement te doen vermoeden, dat er enige gevaarlyke ontwerp tegen de veiligheid van de stad gesmeed wierdt, waarop de middelen om het zelve uittevinden werkstellig gemaakt hebbende, bevond men dat er een saamenzwering tot het uitvoeren ener gewigtig plan dewelk als nog niet voor den dag gekomen was bestond, dog het gouvernement door in deszelfs onderzoek nader aantedringen, ontdekte eindelyk de namen van de saamenzweerders, en liet hun terstond in hechtenis nemen; het bleef hier niet by—verscheide der gevangene wierden volgens het oude gebruik van Spanje, ten einde hun het oogmerk der saamenzweering afteperssen met de pynbank gestraft; uit de verklaringen der lyderen vernam men, dat gemelde saamenzweering tot oogmerk had, de tegenwoordige koning en hunne koninglyke hoogheeden zyn broederen &c omtebrengen. De Heer Richard wierdt het eerste gepynigt en bekende het doelwit van de saamenzwering, ter zelven tyd verscheide lieden van aanzien betrekkende, die nooit te voren verdacht waren; na hem wierdt Yandiola gepynigt, dog wilde niets bekennen. Generaal O'Donoghue moest het zelfde lot ondergaan, dog gaf niets verder dan het geen men reeds vernomen had te kennen. Generaal Renovales was er mede onder begrepen, dog wierdt by tyds genoeg wegens de ontdekking der saamenswering onderrigt om het te kunnen ontkomen, gelyk hy ook deed; de broeder van Calatrava had het zelfde geluk. Er zyn verscheide officieren van rang en onderofficieren in de zaak begrepen, welke alle gevangen genomen zyn. Nog een wynig uuren en de saamenzweering was gelukt.

Ferdinand de VII. van Spanje, zoude Lodewyk den XVIII. byaldien Monsieur, de hertog van Angouleme, en de hertog van Berri zonder kinderen zouden komen te sterven op den throon moeten volgen. Dewyl hy in regte linie van Lodewyk den XVI. afstamt en dus nader tot den throon is dan de hertog van Orleans.

De volgende anekdote vind men in een brief van St. Petersburg gedagtekend omtrent den beginne van de maand September laatstleden

De publieke wandelwegen op het eiland Christoysky, waren laatstleden Zondag avond van de aanzienlykste lieden, als opgepropt.—De ambassadeur van Persia en zyn stoet die onlangs in deze hoofdstad zyn aangekomen, hadden weldra myn aandacht na zig getrokken, en naar mate ik hun naderde vergrote zig, myne verwondering, horende dat zyne excellentie in de Engelsche taal met enige Russische Dames sprak. Hy was enige jaren ambassadeur aan het hof van Engeland geweest.

Het Russische gouvernement heeft hem een eerewacht verleent, die, strenge order heeft s' avonds na het bepaalde uur niemand toetelaten. Enige weeken geleden geschiede het, dat een jonge officier tot zyn stoet behorende na het bepaalde uur t' huis komende, door een der soldaten wierd toegeroepen die hy met een pook doorstak.

De volgende dag maakte de politie meester zyn opwachting by den ambassadeur, en verhaalde hem het ongelukkig geval die s' nagt te voren geschied was, hem tevens te kennen gevende de noodzakelykheid om de officier te doen straffen. Waarop de ambassadeur tot antwoord gaf, dat hy hem kon opvatten en naar welgevallen straffen—dog de politie meester herhaalt hebbende dat hy de straf ten volle aan zyne excellentie overliet, zo zeide de ambassadeur tot hem " zy zo goed een wynig te wachten," en ter zelver tyd enige bevelen in de Persiaansche taal gegeven hebbende, wierd aan de politie meester in weinige ogenblikken het hoofd van den officier op een zilvere bord aangeboden.

We have been obligingly favored with the perusal of a file of New York papers to the 29th of April, but find little in them worth noticing. They are replete with long, declamatory electioneering squibs, addressed by the parties denominated Federalists and Democrates to their partizans, calling upon them to support their respective candidates for governors, senators, and members for congress. The most inveterate animosity is displayed in these harangues by the two parties towards each other.

The American schooner Felicity, Ingram, from this port, had arrived at New York after a passage of 35 days.

Joseph Bonaparte (ex-king of Spain) seems determined to remain in America; he has removed his establishment from the neighbourhood of New York to the banks of the Scuhylkill, about four miles from Philadelphia, and has had the elegant and beautiful seat called Lansdown fitted up for his future residence.

The American brig Rebecca Ann, arrived here yesterday afternoon, 17 days from New York, and brings papers to the 11th of May, but we understand they contain no news of importance.

Arrived at New York from this island brigs Mary and Astrea, the former on the 2d and the latter on the 11th of May.

Extract of a letter from John Mitchell, Esq. American Consul at Martinique.

St. Pierres, March 26.

" Since my last date, there has been published a notice to place the commerce between the French colonies and the United States, on the footing of 1784, or in other words to exclude us: for lumber and fish are the only articles that will be admitted—molasses and taffia, the only exports allowed.

" All the administration is about to be changed, and with it the old system established, under different persons, now daily expected to arrive. Until negociations take place in Europe the United States are likely to be deprived of all West India commerce. The British now refuse us entry with any article. Rather than furnish these *essential necessaries*, I would interdict their export, if the laws of the United States would permit. Our minister at Paris as well as at London, is no doubt instructed, and will do all that depends on them to obtain a reciprocal intercourse; yet, I doubt if any thing is effected, until the effects of Mr. King's proposition is felt in all the colonies."

EARTHQUAKE AT LISBON

The shock of an earthquake which was experienced at Lisbon, about one in the morning of the 2d February, was repeated rather more slightly at seven. The first is supposed to have lasted from two and half to three minutes, and was generally and regularly felt in the whole city. The oldest men in Lisbon say it was the longest shock that has been felt in that city within their memory, and that the very great earthquake of 1755 was only for about eight seconds.—Several of the high houses have received severe cracks, but it is not ascertained that any other damage has been done. No fall. The Portuguese were so terrified, that all the streets were full of inhabitants.

EARTHQUAKE AT SEA.

About the end of Feb. the Ann transport, Mr. Alex Clarke, master, arrived at Portsmouth, from Antigua. On the 2d of Feb. at 45 minutes past 11, *a. m.* being a little to the southward of the latitude of Lisbon, and about 150 miles to the eastward of St. Mary's (one of the western islands), she experienced the shock of an earthquake. The spot precisely was long. 91. 30. W. lat. 37. 30. N. The sensation produced was what would have been felt had the ship touched the ground, or her motion been impeded by a strong counter undulating current; the masts trembled, as they would preceding their fall over the ship's side The ship was thrown aback, with the sails, and the lead thrown, with 150 fathoms of line, but no ground was touched. At 23 minutes after three o'clock, on the same day, she experienced another shock, which produced the same sensations, but in a much less degree; the ship was then in longitude 17, 4, W latitude 39 N; the lead was again thrown, and no bottom could be found with two hundred fathoms of line. After this period, until three o'clock on the following morning, the 3d of Feb. (the violent shock felt at Lisbon was on *this* day) several other similar convulsions were felt—but every successive one producing a less effect; the whole number of shocks was twelve.

The following anecdote is related in a letter from St. Petersburgh, dated about the beginning of September last:—" The public walks on the island of Christoysky were last Sunday evening crowded to excess with the fashionable world. My attention was soon attracted by the Persian ambassodor and his suite, lately arrived in this capital. Upon approaching them, my curiosity was strongly excited by hearing his excellency talking English to some Russian ladies. He was some years ambassador at the court of London. He has a guard of honour appointed him by the Russian government, which has strict orders to admit no body into his house after a certain hour at night. A few weeks ago, a young officer of his suite coming home after the appointed hour, being challenged by one of the soldiers, drew a dirk and stabbed him. Next day, the chief master of police waited on the ambassador, related to him the unfortunate occurrence of the preceding night, and represented the necessity of his officer being punished. The ambassador desired that he would take him and punish him as he chose. The master of the police replied, that he would leave the punishment entirely to his excellency. Have the goodness to wait a little, said the ambassador. He gave some orders in Persian; and in ten minutes, the young man's head was presented on a plate to the police master."

A soldier went into a shop at Brighton to purchase some trifling article, and observing some red herrings lying on the counter, asked what they were? To which the shopkeeper replied, ' soldiers, my friend ' ' Are they so?' rejoined the son of Mars, ' then I'll take them as deserters,' and walked off with his prisoners, to the great amusement of the witty dealer.

Fiscaals's Comptoir, 1sten Juny, 1816.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by dese alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor dese en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 23, en

De Ronde Broden 24 oncen,

Op pæne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,

P. HOCHE Eerste Clerk.

SOUTH AMERICA.

The Caracas Gazette of the 24th of April gives the official letter from general Pezuela to the marquis of la Concordia, containing the account of his victory over the Patriotic army of Buenos Ayres, under general Rondeau, on the 29th of November last, in the pampa of Wiluma. It acknowledges that the action was warmly contested, and consequently that the royalists' loss must be considerable, but that the enemy was at length completely beaten, leaving about 1500 men on the field, as many wounded, and about 500 prisoners. This we presume is the same action, the account of which the American papers make mention as being brought by a brig direct from the River Plate.

PROCLAMATIONS.

By His Excellency the Captain General of Venezuela.

Venezuelians—The proud Carthagena has bowed her head to the king's arms, and several of their chiefs have expiated on the gallows the crimes they had committed. The law it was, which sentenced them. The base and vile Arismendi profited of the moment of my absence to raise in Margarita the banner of the most infamous rebellion, and to involve you in new horrors. All was clemency when I was there; and that monster thunderstruck with so much pity, of which a breast so thirsty for blood could have no idea, exclaimed weeping, that on that day he was born again: Before me he swore fealty to the king.

Some wretches, without a home to shelter them, are about to collect together to disturb the repose you enjoy, and to enrich themselves with your spoils. Remain constantly faithful to the king. The Almighty protects you, and will not uphold perjured assassins.—Part of the army goes now to assist you, the squadron is on its way to your ports; soon will you behold me amongst you; and our enemies will be scattered like the dust. Fresh troops from Spain will land upon your coasts; and once tranquilized this vice-royalty, there will be no other wish from Peru to Cumana than for the extermination of the rebels who disturb your tranquillity, and for the felicity and long life of the king, who lavished his treasures and the blood of his European children to save his beloved children of America.

Head-Quarters, Mompox, 1st March, 1816.
(Signed) MORILLO.

PROCLAMATION

People of Margarita—The perjured assassin Arismendi, seduced you: he made you believe that the army had been exterminated, myself killed, and Carthagena independent. As usual, he deceived you; the Omnipotent watches over the king's arms. I have been sometime since acquainted with your delirium. I did not then address myself to you, because the reduction of the fortress of Carthagena, and of this vice-royalty, did not then permit me to put in execution what I now propose to you.

Choose between extermination or repentance. For the treacherous and perjured Arismendi there can be no further mercy; his head must fall as those of the Carabaños and Castillos: the earth can no longer suffer such a monster. You yourselves have seen him tremble, cry and throw himself at my feet when I forgot his crimes, and he swore allegiance to the king. To execute what I intimate to you, colonel Morales and his troops, now crowned with laurels, the patern of loyalty and terror of traitors, has marched already. I shall promptly follow with the rest of the army. Fresh troops from Spain have landed in Panama, others will arrive on your coasts, where the squadron perhaps may have already arrived. The king's arms destroy the rebels every where. In Peru those of Buenos Ayres, and here those who have measured their strength with our's. Falsehood alone could have deprived you of the happiness you obtained when you least expected it; and which has fled from you as a dream.

People of Margarita—Whatsoever I promised you I have fulfilled; I never deceived you:—it was in my power to have avenged the blood of so many Spaniards assassinated, but I availed myself of the grateful opportunity of making you happy, and trusted you would have been thankful. But the hour of your just chastisement has now arrived, although it is not my design to involve the innocent and repentant with the guilty. Avail yourselves yet of the clemency so strongly recommended by the most humane of monarchs. But a few moments remain to you. Throw down your arms; shelter yourselves beneath the generosity of the Spanish troops; present yourselves to the commander of them in your island; or resolve to perish. Doubt not for a moment that sooner will Spain cease to exist, that she will cease to exterminate the obstinate assassins and perjurers which that ill-fated island contains.

Head-quarters at Ocaña, 24th March, 1816.
(Signed) MORILLO.

BARBADOS.—By his Excellency Sir James Leith, knight grand cross of the most honorable military order of the bath; knight commander of the Portuguese royal military order of the tower and sword; lieutenant general in the army; colonel of the 4th West India regiment; commander of his majesty's forces in the Windward and Leeward Charibbee Islands, Trinidad, and the colonies of Demerary, Essequibo, and Berbice, in South America; captain general and governor in chief of Barbados, chancellor, vice-admiral, and ordinary of the same; governor-general and vice-admiral of Guadeloupe and its dependencies, &c. &c. &c.

An ADDRESS to the SLAVE POPULATION of the Island of Barbados.

IT appearing that the late insurrection of the slaves in the Parishes of St. Phillip, St. George, Christ Church, and St. John, was principally caused by the misrepresentation and instigation of ill-disposed persons, who have been endeavouring to induce a belief that the slaves were actually made free, but that the Manumissions were improperly withheld from them; I think it my duty, at once, to remove all misconception on a subject of so great importance for the tranquility of this colony, and for the well-being of the slaves themselves.

I do not mean to enter into the origin and nature of slavery, farther than to prevent you from erroneously supposing, that bondage is your particular or exclusive lot.

Slavery is not the institution of any particular colour, age, or country:—it has ever existed, and does still exist, among white as well as black men, in every quarter of the earth.—That the blacks of Africa have countenanced slavery, and, with the whites, have been its joint authors in the West Indies, is a fact personally known to all of you who have come from Africa under the compulsive transfer of your persons by your own countrymen, by whom you were held in bondage in your native land, and were there disposed of as slaves. That our humane and equitable sovereign, and the British nation, disapprove of the traffic in slaves from Africa, is known to all; as well as that it has consequently been prohibited by the law, and has long ceased.

It is equally a fact, that the black people of Africa still continue slavery, not only among themselves, but that they daily barter their fellows of every age and sex, to any person who chooses to buy them; while Great Britain alone exerts her power to prevent an increase of slavery, and to render those who now are unavoidably in that state, every practicable service which benevolence suggests. But the most wise and just men—the most humane and zealous advocates of the abolition of the slave trade, who possess practical knowledge, and the most sincere friends of those who are actually in slavery, have considered their emancipation (except in particular cases as the reward of fidelity and good conduct) to the morally impracticable: whether such a measure should regard the good order of the community at large, or the well-being of the generality of the slaves themselves.

What would be the fate of the old, the infirm, the sick, the helpless children, and a large proportion of your whole body, who have been brought up to depend entirely upon your masters for your subsistence, and from that circumstance, as well as from the want of knowledge as artificers, and in other respects, would be little able to provide for your wants, if a rash measure of general emancipation were at once to throw the mass of the slave population into a new state of society, under the flattering but fallacious name of freedom; in reality, however, presenting only the dangers of general disorder, and producing (except to a few) the miseries of confusion and want, leading to the commission of crimes, and the absolute subversion of public order and tranquility? After contemplating such danger to the community, it is not necessary to go into the origin and nature of slavery, in order to decide on the impracticability of its abolition where it actually exists, excepting by a wise and unremitting system of amelioration, by which it will gradually produce its own reformation.—By such means alone, and not by the attempt of a rash and destructive convulsion, has slavery imperceptibly, safely, and happily changed, in every country where it had ever existed but has now ceased, from the beginning of the world to the present time.

I have learned that a general belief had been mischievously propagated amongst you, that I was in possession of your manumissions, and that my return to Barbados would have put you in possession of your freedom. I can solemnly assure you, that my arrival has been one of the most painful periods of my life; when, in performing my duty, I have not only had to inform you of the cruel deception, which the enemies of the state, and still more your own bitter foes, have practised on both, but to feel myself called on by the offended laws, to seek out and still to punish the guilty.

Perhaps never was there a more delicate subject to touch on with you, than your condition as slaves, especially under the unhappy circumstances in which too many of you have involved yourselves, and by which the guilty had planned so much mischief to this colony; but I shall never be deterred from promulgating truth, when my duty points out the necessity, however difficult it may appear to give it effect.

I conjure you all, then, to return with cheerfulness to your duties, where it will be infinitely more consistent with my desire to see you act from reason than from force. Every thing which the paternal government of the prince Regent can practically effect for your well-being, your progressive prosperity, and happiness, has been and will continue to be done. I appeal with confidence to yourselves, whether your proprietors also have not generally done much to render your situations comfortable.

In that which regards my authority, you may rely on a strict and watchful execution of my duty in whatever regards your interests: but do not allow me, in expressing the benevolent feelings which I shall ever entertain towards you, to mislead you into a belief, that I could for a moment permit you to resist, with impunity, the just exercise of that authority which the law has placed over you.

It is melancholy to think on the numbers of men who, in the late insurrection, lost their lives in the rash and wicked contest against the laws, into which they allowed themselves to be hurried, without a shadow of hope that their efforts would have been successful against the powerful means within my command, for the preservation of public tranquility.

I cannot omit to express my satisfaction at the good sense and feeling of so large a proportion of you, who rallied round your masters and their families, when your deluded brethren so shamefully forgot the ties of duty and gratitude, where benefits had been conferred on them.

I trust, however, that the example of those whose fidelity I have justly recommended, even more than the fate of those who have lost their lives, and the returning reason of the deluded, will save me from the painful task of using the ample power at all times in my hands, to crush the refractory and punish the guilty.

It will indeed be to me a source of true gratification to witness the speedy return of general confidence and industry, and of that comfort and cheerfulness which so large a proportion of you seemed to enjoy.

JAMES LEITH.
Government-House, 26th April, 1816.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.